

Testvérek a Bibliában

Kicsik anyaga: I-IV. osztály

1. Kain és Ábel - az első testvérpár: 1Móz 4,1-12

Azután Ádám ismerte feleségét, Évát, aki fogant méhében, és megszülte Kaint, és azt mondta: férfit kaptam az ÚRtól. Majd ismét szült: annak testvérét, Ábelt. Ábel juhásztor lett, Kain pedig földműves. Egy idő múlva pedig Kain ajándékot vitt az ÚRnak a föld gyümölcséből. Ábel is vitt juhainak első elléséből, és pedig azok kövérjéből. És az ÚR rátekintett Ábelra és az ő ajándékára. Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekintett, ezért Kain nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét. Erre az ÚR így szólt Kainhoz: Miért gerjedtél haragra, és miért horgasztod le a fejedet? Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyakozik. De te uralkodjál rajta! Azután beszélt Kain Ábellel, a testvérével. És amikor a mezőn voltak, Kain Ábelra, a testvéreire támadt, és megölte. Akkor az ÚR megkérdezte Kaint: Hol van Ábel, a testvéred? Ő pedig ezt felelte: Nem tudom. Avagy őrizője vagyok én a testvéremnek? De az ÚR így szólt: Mit cselekedtél? Testvéred vére kiált hozzám a földről. Most azért átkozott légy, kítaszítva a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadja testvéred vérének a kezéből. Mikor a földet műveled, ne adja az többé neked termőerejét; bujdosó és vándorló légy a földön.

2. József és testvérei - a kedvenc: 1Móz 37,1-36;

Jákób pedig atyja vándorlásának földjén, Kánaán földjén lakott. Ez Jákób nemzetségének a története: József tizenhét esztendősen bátyjaival együtt juhokat őrzött, bojtár volt Bilhának és Zilpának, atyja feleségeinek fiai mellett. És József rossz híreket vitt felőlük atyjuknak. Izrael pedig minden fiánál jobban szerette Józsefet, mivel öreg korában született, és cifra ruhát csináltatott neki. Mikor bátyjai látták, hogy atyjuk minden testvére közül őt szereti legjobban, meggyűlöltek, és egy jó szavuk sem volt hozzá. És álmot álmódott József, és elbeszélte bátyjainak. Erre azok még inkább gyűlöltek őt. Mert ezt mondta nekik: Hallgassátok meg, kérlek, azt az álmot, amelyet álmódtam! Íme, kévéket kötöttünk a mezőn, és íme, az én kévéim fölkeltek és fölálltak. A ti kévéitek pedig körülállták, és az én kévéim előtt meghajoltak. Erre azt mondták neki bátyjai: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? S még inkább gyűlöltek őt az álmaért és e beszédéért. Más álmot is álmódott, és azt is elbeszélte a bátyjainak. Ezt mondta: Íme, megint álmot álmódtam: a nap és a hold és tizenegy csillag meghajolt énelöttem. És elbeszélte ezt atyjának és bátyjainak, de atyja megdorgálta: Milyen álmom az, amelyet álmódtál? Vajon elmenjünk-e én és anyád és testvéreid, hogy földig hajoljunk előtted? Irigykedtek azért reá a bátyjai. Atyja pedig elméjében tartotta ezt a dolgot. Mikor pedig a bátyjai elmentek Sikembe, hogy atyjuk

juhait őrizték, ezt mondta Izráel Józsefnek: A bátyáid Sikemben legeltetnek. Gyere, elküldelek téged hozzájuk! Ő pedig felelt: Ímhol vagyok. És ezt mondta neki atyja: Menj el, nézd meg, hogy s mint vannak bátyáid és a juhok, és hozz hírt nekem. Elküldte tehát őt Hebrón völgyéből, és Sikembe ment. Mikor a mezőn bolyongott, rátalált egy ember, és megkérdezte őt: Mit keresel? S ő elmondta: A bátyáimat keresem, kérlek, mondd meg nekem: hol legeltetnek? Azt felelte az ember: Elmentek innen, mert hallottam, hogy beszéltek: „Menjünk Dótánba.” Elment azért József a bátyjai után, és megtalálta őket Dótánban. Mikor távolról meglátták őt, mielőtt közel ért volna hozzájuk, összebeszéltek, hogy megölik. Így szóltak egymás között: Íme, itt jön az álomlátó! Most hát gyertek, öljük meg őt, és vessük valamelyik kútba. Majd azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az álmaiból! Meghallotta ezt Rúben, és megmentette őt a kezükből. Ezt mondta: Ne üssük agyon! Majd ezt mondta nekik: Ne ontsatok vért, vessétek őt ebbe a kútba, amely itt a pusztában van, de kezet ne vessetek reá! Azért mondta, hogy megszabadítsa őt a kezükből, és visszavihesse atyjához. Amikor József odaért a bátyjaihoz, letépték a felsőruháját, a cifra ruhát, amely rajta volt. Megragadták, és belevetették a kútba. A kút pedig üres volt, nem volt benne víz. Miután leültek kenyeret enni, és fölemelték a szemüket, látták, hogy íme, egy izmáeli karaván jön Gileádból, és tevéik fűszerszámot, balzsamot és mirhát visznek, hogy elvigyék Egyiptomba. Ekkor Júda azt mondta testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük a testvérünket, és eltitkoljuk az ő véréit? Gyertek, adjuk el az izmáelieknek, és ne tegyük rá a kezünket, mert testvérünk, vérünkből való ő! És hallgattak rá a testvérei. Közben a midjáni kereskedők arra mentek. Ekkor fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták az izmáelieknek húsz ezüstpénzért. Azok pedig elvitték Egyiptomba. Rúben pedig visszatért a kúthoz, és íme, József nem volt a kútban, mire megszaggatta ruháit. Visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincsen meg a gyermek, én most merre menjek? Akkor vették József felsőruháját, leöltek egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérbe. És elküldték a cifra ruhát, és elvitték atyjukhoz, és ezt mondták: Ezt találtuk, fölismered-e, hogy a fiad ruhája, vagy nem? Ő megismerte azt, és ezt mondta: A fiam felsőruhája ez, fenevad ette meg őt, bizony széjjelszaggatta Józsefet. És megszaggatta Jákób a ruháit, zsákba öltözött, és sokáig gyászolta a fiát. Fölkelt valamennyi fia és leánya, hogy vigasztalják őt, de nem akart vigasztalódni, hanem azt mondta: Sírva megyek fiamhoz a sírba. Így siratta őt az atyja. A midjániak pedig eladták őt Egyiptomba Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök főhadnagyának.

1Móz 50,15-21

Amikor látták József testvérei, hogy atyjuk meghalt, ezt mondták: Hát ha gyűlölni fog minket József, és visszafizeti nekünk mindazt a gonoszt, amit elkövettünk rajta. Ezt üzenték tehát Józsefnek: Atyád ezt parancsolta nekünk halála előtt: „Így szóljatok Józsefhez: Kérünk, bocsásd meg testvéreidnek vétkét és bűneit, hogy rosszat tettek ellened.” Most hát bocsásd meg azoknak vétkét, akik atyád Istenének szolgái. József sírva fakadt, amikor ezt mondták neki. Ekkor odamentek hozzá a testvérei, leborultak előtte, és így szóltak: Íme, szolgálid vagyunk. De József így felelt: Ne féljete! Hát Isten vagyok-e én? Ti rosszat gondoltatok felőlem, de Isten úgy gondolta, hogy jóra fordítja azt, hogy úgy cselekedjék, amint ma van, hogy sok nép életét megtartsa. Azért most ne féljete! Eltartalak titeket és gyermekeiteket. Így vigasztalta meg őket, és szívükre beszélt.

3. Mária és Márta: Lk:10,38-42

Ahogy továbbmentek, Jézus bement egy faluba, ahol egy Márta nevű asszony a házába fogadta. Ennek volt egy Mária nevű testvére, aki az Úr lábához ült, és hallgatta a beszédét. Márta pedig a felszolgálás körüli teendőkkkel volt elfoglalva, míg egyszer elő nem állt, és azt mondta: Uram, nincs arra gondod, hogy a testvérem magamra hagyott a felszolgálásban? Mondd azért neki, hogy segítsen nekem! Jézus pedig azt válaszolta: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz, és töröd magad, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre, és Mária a jó részt választotta, amelyet nem vesznek el tőle soha.

Aranymondások:

„Hiszen ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz. Ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és rád vágyakozik. De te uralkodjál rajta!” (1Móz 4,7)

„Azért most ne féljete! Eltartalak titeket és gyermekeiteket. Így vigasztalta meg őket, és szívükre beszélt.” (1Móz 50,21)

„Jézus pedig azt válaszolta: Márta, Márta, sok mindenért aggódsz, és töröd magad, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre, és Mária a jó részt választotta, amelyet nem vesznek el tőle soha.” (Lk 10,41-42)